

Arrest

nr. 348 521 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 17 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 maart 2026.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Palestina, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 4 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 5 september 2027 (AD, documenten, stuk 5 en landeninformatie, stuk 1).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij

de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, maar slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat bij haar sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan op psychologisch vlak moe te zijn en op zoek te zijn naar rust en kalmte. Zij verklaart tevens een tijd in shock verkeerd te hebben toen haar moeder stierf (NPO, p. 6-7). Verzoekende partij geeft aan een eerste afspraak bij de psycholoog te hebben op de dag van het persoonlijk onderhoud en legt in dit verband een document voor waaruit blijkt dat zij op 12 juni 2025 om 11u een afspraak heeft (AD, documenten, stuk 9), maar die zij niet kon halen omdat zij op dat ogenblik aanwezig was op het CGVS voor het persoonlijk onderhoud dat diezelfde dag plaatsvond en duurde tot 11u07 (NPO, p. 7, 14). Verzoekende partij verklaarde, hiermee geconfronteerd dat zij het opvangcentrum kon vragen een andere afspraak te plannen. Verzoekende partij legt evenwel geen andere documenten neer waaruit kan blijken dat in tussentijd een nieuwe afspraak gemaakt werd bij een psycholoog of dat zij actueel in behandeling is bij een psycholoog.

Verder betoogt verzoekende partij in het verzoekschrift dat zij een bijzondere kwetsbaarheid heeft omwille van haar afkomst uit Palestina.

Hoewel kan aangenomen worden dat de huidige situatie in Gaza waar mogelijk nog familie, vrienden en kennissen van haar (in erbarmelijke omstandigheden) verblijven een invloed heeft op het mentaal welzijn van verzoekende partij, volstaat het benadrukken van de huidige (oorlogs)situatie in Gaza niet om aan te tonen dat deze situatie dusdanige gevolgen heeft voor haar psychisch welzijn of dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat bij haar sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en wordt niet op overtuigende wijze aangetoond.

Verder haalt verzoekende partij aan dat zij kampt met fysieke ongemakken aan haar lies en haar elleboog. Zij heeft in Gaza een operatie ondergaan voor haar lies, maar heeft hier nog steeds last van. Zij zou hier in België een dokter gezien hebben die haar behandeld heeft en stelde dat ze moet sporten. Verzoekende partij

verklaart hierover verder dat zij nog niet naar de apotheek gegaan is (NPO, p. 2-3). Verder haalt zij ook zenuwproblemen aan in haar arm waarmee zij reeds kampt sinds haar geboorte. Er ligt geen enkel document voor met betrekking tot de door verzoekende partij aangehaalde medische problemen waaruit zou kunnen afgeleid worden dat of in welke mate zij hierdoor in haar zelfstandig functioneren wordt gehinderd.

Verzoekende partij toont op basis van haar verklaringen en het neergelegde document van het Rode Kruis waarin wordt gesteld dat zij een afspraak had met een psycholoog die zij niet kon nakomen omwille van de hierboven uiteengezette redenen niet concreet aan dat zij heden kampt met (ernstige) psychologische of medische problemen of andere elementen die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij zet verder nergens concreet uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de ernst van deze psychologische en medische problemen of de impact ervan zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. Er kan niet blijken dat verzoekende partij nood heeft aan een behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en dat een (tijdelijke) onderbreking van deze zorg een nefaste invloed zal hebben op de zelfredzaamheid van de verzoekende partij om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico bestaat dat hij zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. De verzoekende partij brengt wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Zoals reeds aangehaald blijkt uit het administratief dossier dat de ADET van de verzoekende partij nog geldig is tot en met 5 september 2027 (AD, documenten, stuk 5 en landeninformatie, stuk 1). Uit de algemene informatie die voorligt, blijkt dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, "Country Report Greece. Update 2024", september 2025, p. 235). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij nog steeds over haar originele Griekse (verblijfs)documenten beschikt. Zij verklaart deze bij een vriend in bewaring gegeven te hebben (NPO, p. 11).

7. Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen geenszins blijken uit de verklaringen en gedragingen verzoekende partij. Zo blijkt dat zij slechts enkele weken na het verkrijgen van haar beschermingsstatus en zelfs slechts enkele dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsvergunning, noodzakelijk om toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan de internationale beschermingsstatus, doorgereisd is naar België (NPO, p. 10). Het is voor verzoekende partij op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van haar beschermingsstatus en Griekse documenten, niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien verklaart verzoekende partij dat zij reeds haar hele leven naar België wilde komen en dat het niet haar plan was om naar Griekenland te gaan (NPO, p. 11). Zij had dus blijkbaar nooit de intentie om een bestaan als statushouder op te bouwen in Griekenland.

Uit haar verklaringen blijkt ook dat zij geen stappen daartoe ondernomen heeft. Zij kwam aan in Griekenland in augustus 2024 en verliet het land een maand later in september 2024 alweer. In deze periode verbleef zij enkel in het opvangcentrum en verliet zij nauwelijks haar tent. Zij heeft bijgevolg geen stappen ondernomen om werk of huisvesting te zoeken in Griekenland (NPO, p. 10 en 13). Er kan uit niets blijken dat verzoekende partij alle redelijkerwijs van haar te verwachten stappen heeft ondernomen om haar leven in Griekenland uit te bouwen. Zij verklaart nooit een AMKA en AFM in haar bezit gehad te hebben in Griekenland omdat het niet haar doel was om in Griekenland te blijven (NPO, p. 11). Uit de algemene informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Het fiscaal registratienummer is nodig om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt, voor het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21). Verzoekende partij diende volgens haar verklaringen een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in in augustus 2024 en dus na 31 december 2020. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoekende partij een AFM nummer kreeg toegediend. Uit de landeninformatie blijkt ook dat

statushouders nadat hen internationale bescherming werd verleend de omzetting van het voorlopige sociale zekerheidsnummer naar een AMKA, eveneens nodig om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt, dienen te vragen. Verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud evenwel ook geen stappen ondernomen te hebben om een AMKA te bekomen (NPO, p. 11). Uit niets kan blijken dat verzoekende partij niet in staat zou geweest zijn om een AMKA aan te vragen en deze te activeren. Verzoekende partij toont evenmin aan dat hij daar niet toe in staat zou zijn in geval van terugkeer.

Waar verzoekende partij ten slotte aankaart dat zij in Griekenland geen toegang had tot de gezondheidszorg, dient opgemerkt te worden dat zij enkel medische zorgen nodig had en gezocht heeft toen zij zich nog in het opvangcentrum bevond en nog niet over haar Griekse verblijfsvergunning beschikte (NPO, p. 13-14). Bij haar aankomst in het opvangcentrum zou zij gemant hebben en dit zou opgemerkt zijn. Er werd gevraagd hoe het kwam dat ze mankte en zij zou verteld hebben over haar operatie en dat ze pijn had omdat ze geslagen werd, maar ze gaven volgens haar verklaringen niet eens een pijnstiller. Er zou iemand komen de volgende dag om ernaar te kijken, maar er kwam niemand (NPO, p. 13-14). Hoewel dit betreuenswaardig is, dient er opnieuw opgemerkt te worden dat verzoekende partij op dat moment nog niet over haar Griekse verblijfsvergunning op basis van de haar verleende internationale bescherming beschikte en dat zij daarna geen medische hulp meer zocht, omdat zij toen nagenoeg onmiddellijk vertrok naar België (NPO, p. 14). Er kan niet blijken dat verzoekende partij als statushouder geen toegang had tot gezondheidszorg. De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Zoals hierboven reeds vastgesteld blijkt niet dat bij verzoekende partij sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid omwille van ernstige psychologische of medische problemen.

Dit alles in acht genomen maakt verzoekende partij niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden of dat dit het geval zal zijn in geval van terugkeer. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Voorts kan redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoekende partij, die niet doet blijken van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van rechtspraak van het Hof van Justitie, in staat moet worden geacht om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouder wiens ADET en AFM nog geldig zijn tot 5 september 2027, kan geconfronteerd worden het hoofd te bieden zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

Het gegeven dat de verzoekende partij bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten haar wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die ze er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en het verkrijgen van haar verblijfsvergunning, dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij bij aankomst op Mytilini volledig naakt gestript, geslagen en mishandeld werd door de Griekse politie, dient opgemerkt te worden dat deze feiten zich voordeden alvorens zij een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland (NPO, p. 5 en 9-11). Hoewel dergelijke praktijken, indien geloofwaardig, ontoelaatbaar zijn en de Raad deze geenszins minimaliseert, dient te worden vastgesteld dat deze feiten zich voordeden voor verzoekende partij als vluchteling erkend werd door de Griekse autoriteiten. Hoe betreuenswaardig ook kan niet worden gesteld dat dergelijke mishandeling zonder meer representatief zou zijn voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als

begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Dit omvat ook het recht voor verzoekende partij om zich tot de bevoegde Griekse instanties te wenden om dergelijke mishandeling aan te klagen en hiervoor schadevergoeding te vragen. Uit de verklaringen van verzoekende partij kan niet blijken dat zij daartoe stappen ondernomen heeft bij de Griekse autoriteiten. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt ook niet dat zij dit niet alsnog zou kunnen doen, indien nodig met behulp van mensenrechtenorganisaties. Verder haalt verzoekende partij ook aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van bedreigingen door een smokkelaar die geld eiste (NPO, p. 10). Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partij toont niet aan dat zij inzake deze bedreigingen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten aangezien zij hiervan nooit melding maakte, noch bij het opvangcentrum, noch bij de Griekse politie (NPO, p. 12). Hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet. Er kan niet blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Dat verzoekende partij niet naar de politie gestapt zou zijn omdat zij bang van hen was omdat zij haar mishandeld hebben bij aankomst in Griekenland, doet hieraan geen afbreuk.

Een algemene verwijzing naar algemene landeninformatie over de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient concreet te worden aangetoond en verzoekende partij blijft in gebreke dit te doen.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet concreet aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

8. Verzoekende partij lijkt geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting,

Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 28 mei 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1855 legt de eed af en tolkt Arabisch.

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Bij de vraag tot horen werd door verzoeker een psychologisch verslag toegevoegd van 19 februari 2026. De bijkomende documenten in de aanvullende nota moeten zijn psychische problematiek staven en er werd ook bijkomende landeninformatie toegevoegd om aan te tonen hoe de situatie is voor statushouders in Griekenland. In het psychologisch verslag bevestigt de psycholoog dat hij een problematiek heeft die verband houdt met ervaringen van geweld in Gaza, maar ook met ingrijpende gebeurtenissen in Griekenland. De Griekse autoriteiten hebben hem mishandeld bij aankomst op het eiland. Ze hebben hem uitgekleeft en geslagen. Hij is niet naar de politie kunnen gaan omdat hij bang was van de politie zelf en omdat hij geen vertrouwen heeft in de Griekse autoriteiten. De advocaat van verzoeker is het er bovendien niet mee eens dat er sprake is van een sociaal netwerk dat hem zou kunnen ondersteunen bij een terugkeer naar Griekenland. Verzoeker heeft weliswaar familie in Roemenië, Zweden en Duitsland, maar dit is geen naaste familie, enkel aangetrouwde familie. Bovendien hebben zij hem enkel sporadisch gesteund en zijn zij niet bereid dit te blijven doen. Er kan dus niet uitgegaan worden van zelfredzaamheid. Verzoeker heeft met andere woorden een kwetsbaar profiel en geen financiële steun. Er werd onvoldoende rekening gehouden met deze elementen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. Op basis van al deze elementen is de advocaat van verzoeker van mening dat de bescherming in Griekenland niet effectief is en daarom dient de bestreden beslissing vernietigd te worden. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat wanneer hij het woord ‘Griekenland’ hoort, hij meteen problemen in zijn hoofd ervaart. Zolang dit woord in zijn hoofd zit, is hij bang en heeft hij moeite met slapen omdat hij schrik heeft om teruggestuurd te worden naar daar. Hij heeft nog steeds nachtmerries vanwege alles wat hij meegemaakt heeft in Griekenland. Hij trilt op dit moment door wat hij nu aan het zeggen is. Hij is bijna 2 jaar in België en hij leeft altijd in angst ondanks dat België een vreedzaam land is. Hij wil een veilig gevoel krijgen en normaal kunnen leven. Verzoeker heeft een zus die kankerpatiënt is in Gaza. Hij is de enige die haar kan steunen in haar medische kosten. De zorg voor zijn zus heeft hem ook een extra klap bezorgd. Hij heeft veel geliefde mensen verloren in de oorlog zonder hen te kunnen zien, inclusief zijn moeder. Verzoeker vraagt om zijn dossier met genade en menselijkheid te behandelen. Verzoeker gaat nog steeds naar de psycholoog en heeft zijn psychologische rapporten bezorgd aan zijn advocaat. Verzoeker is in België op zoek naar werk, maar zonder succes op dit moment. Hij is ingeschreven voor een taalcursus via het OCMW en wil graag nuttig zijn voor de samenleving. Hij heeft zijn land verlaten om een veilig land te zoeken en op een veilige plek te kunnen leven.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie en de aanvullende nota die zij ter terechtzitting overmaakte, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 11 maart 2026.

5.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij, geen ander licht werpt op de conclusie in punt 3 van deze beschikking wat betreft de beoordeling van de algemene situatie van statushouders in Griekenland:

“Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot

fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54)".

Verzoekende partij brengt geen nieuwe landeninformatie met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland bij. Met de landeninformatie die door verzoekende partij werd bijgebracht door middel van haar aanvullende nota van 10 februari 2026 werd rekening gehouden in de beschikking van de Raad van 11 maart 2026. Door louter ter terechtzitting te stellen dat bijkomende landeninformatie werd bijgebracht in haar aanvullende nota die aantoont hoe de situatie van statushouders in Griekenland, doet verzoekende partij geenszins afbreuk aan bovenstaande conclusie dat in de huidige stand van zaken niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

5.2. In de beschikking van 11 maart 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoont dat

ze haar rechten en voordelen als statushouder met een geldige ADET in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt.

Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (1) verzoekende partij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie, (2) (ii) haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 5 september 2027, (iii) er kan niet blijken dat zij de intentie had om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Griekenland aangezien zij slechts enkele weken na het verkrijgen van haar beschermingsstatus in Griekenland en zelfs enkele dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsvergunning, noodzakelijk om toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar internationale beschermingsstatus, is doorgereisd naar België en (iv) ze heeft geen stappen ondernomen om deze rechten en voordelen te doen gelden in Griekenland.

5.2.1. In de hierboven vermelde beschikking werd gesteld dat bij verzoekende partij geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak omdat uit haar verklaringen en het door haar bij het CGVS neergelegde document van het Rode Kruis immers niet kan blijken dat ze ernstige medische of psychologische problemen heeft die haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Ook uit de door verzoekende partij bij haar vraag tot horen gevoegde brief van haar psychologe kan niet blijken dat verzoekende partij met dermate ernstige psychologische problemen kampt dat zij niet in staat zou zijn de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouder met een geldige ADET in Griekenland, te overwinnen zonder daarbij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie te belanden. Hoewel uit deze brief kan blijken dat verzoekende partij tussen 17 juli 2025 en 19 februari 2026 op regelmatige tijdstippen consultaties had bij een psychologe, dat verzoekende partij in deze periode kampte met psychologische problemen die zij zelf verbindt aan gebeurtenissen in Gaza en Griekenland, dat verzoekende partij een symptomatologie aanhaalt die wijst op een ernstige psychische nood en dat daarbij ook sprake is van symptomen van posttraumatische stress, kan ook uit deze brief niet worden afgeleid hoe en in welke mate deze problemen een invloed hebben op het zelfstandig functioneren van verzoekende partij. Voorts kan de Raad slechts vaststellen dat de brief dateert van 19 februari 2026, dat verzoekende partij ter terechtzitting weliswaar verklaart nog steeds psychologische behandeling te krijgen maar dat geen objectieve stukken voorliggen waaruit kan blijken dat verzoekende partij na 19 februari 2026 nog psychologische behandeling zou gekregen hebben en actueel nog steeds met deze psychologische problemen kampt. Door louter ter terechtzitting te verwijzen naar deze brief van de psycholoog doet zij verder geen afbreuk aan de vaststelling in beschikking dat zij nog steeds over haar originele Griekse verblijfsvergunning beschikt, dat deze nog geldig is tot 5 september 2027 en dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat haar een AFM nummer werd toegekend dat niet wordt gedeactiveerd voor het verstrijken van haar Griekse verblijfsvergunning.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet geheel verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar dat deze beperkt is tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 21, 51). Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51, 67; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). Het betoog van verzoekende partij en de neergelegde brief van de psychologe doet geen afbreuk aan de overweging in de beschikking van de Raad dat *"De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Zoals hierboven reeds vastgesteld blijkt niet dat bij verzoekende partij sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid omwille van ernstige psychologische of medische problemen."*

Verzoekende partij reikt geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland als statushouder met een geldige ADET en AFM verstoken zou van psychologische bijstand indien dit nodig zou zijn.

Voorts verklaart verzoekende partij ter terechtzitting dat zij momenteel niet werkt maar op zoek is naar werk, zodat kan worden aangenomen dat zij in staat is te werken en de psychologische problemen waarmee zij tot op heden zou kampen dit ook niet in de weg staan. Verzoekende partij doet dan ook geen afbreuk aan de vaststelling in de beschikking van de Raad dat zij in staat moet worden geacht om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouder wiens ADET en AFM nog geldig zijn tot 5 september 2027 kan geconfronteerd worden, het hoofd te bieden zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen.

5.2.2. Waar de advocaat van verzoekende partij ter terechtzitting wijst op haar behandeling in Griekenland door de Griekse politie en verzoekende partij zelf verklaart angst te hebben van zodra zij het woord Griekenland hoort, wordt voorbijgegaan aan het feit dat hierover in de beschikking van de Raad wordt overwogen dat *“Waar verzoekende partij aanhaalt dat zij bij aankomst op Mytilini volledig naakt gestript, geslagen en mishandeld werd door de Griekse politie, dient opgemerkt te worden dat deze feiten zich voordeden alvorens zij een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland (NPO, p. 5 en 9-11). Hoewel dergelijke praktijken, indien geloofwaardig, ontoelaatbaar zijn en de Raad deze geenszins minimaliseert, dient te worden vastgesteld dat deze feiten zich voordeden voor verzoekende partij als vluchteling erkend werd door de Griekse autoriteiten. Hoe betreuenswaardig ook kan niet worden gesteld dat dergelijke mishandeling zonder meer representatief zou zijn voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Dit omvat ook het recht voor verzoekende partij om zich tot de bevoegde Griekse instanties te wenden om dergelijke mishandeling aan te klagen en hiervoor schadevergoeding te vragen. Uit de verklaringen van verzoekende partij kan niet blijken dat zij daartoe stappen ondernomen heeft bij de Griekse autoriteiten. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt ook niet dat zij dit niet alsnog zou kunnen doen, indien nodig met behulp van mensenrechtenorganisaties. Verder haalt verzoekende partij ook aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer is geworden van bedreigingen door een smokkelaar die geld eiste (NPO, p. 10). Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partij toont niet aan dat zij inzake deze bedreigingen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten aangezien zij hiervan nooit melding maakte, noch bij het opvangcentrum, noch bij de Griekse politie (NPO, p. 12). Hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet. Er kan niet blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Dat verzoekende partij niet naar de politie gestapt zou zijn omdat zij bang van hen was omdat zij haar mishandeld hebben bij aankomst in Griekenland, doet hieraan geen afbreuk”*. Door louter ter terechtzitting te verwijzen naar dezelfde door verzoekende partij bij het CGVS afgelegde verklaringen hierover, weerlegt zij niet dat zij geen stappen heeft ondernomen om haar behandeling door de Griekse politie aan te klagen bij de bevoegde autoriteiten van de EU-lidstaat die haar als vluchteling erkende, dat zij alsnog een klacht kan indienen bij de bevoegde Griekse autoriteiten dat het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet en dat niet kan blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften.

Waar verzoekende partij zich tenslotte niet akkoord verklaart met de stelling in de bestreden beslissing dat zij ondersteuning kan krijgen van familieleden omdat het geen naaste familieleden zijn en dat hieruit geen zelfredzaamheid kan worden afgeleid, gaat zij eraan voorbij dat verzoeker nog steeds over een Griekse verblijfsvergunning en een AFM beschikt die geldig zijn tot 5 september 2027, dat de Raad in zijn beschikking van 11 maart 2026 tot de conclusie is gekomen dat verzoekende partij voldoende zelfredzaam kan geacht worden om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouder met een ADET en AFM geldig tot 5 september 2027 kan geconfronteerd worden, het hoofd te bieden zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen en dat daarbij het al dan niet bestaan van een familiaal netwerk niet in aanmerking werd genomen. Verzoekende partij maakt met haar betoog ter terechtzitting en gelet op het voorgaande niet aannemelijk dat een gebrek aan ondersteuning van een familiaal netwerk in haar individuele omstandigheden als statushouder die nog steeds in het bezit is van een geldige ADET en AFM, ertoe zou leiden dat zij in geval van terugkeer in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terecht komen.

5.3. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekende partij in de weg staan. Haar beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

6. Gelet op het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
------------	---

A.-M. DE WEERDT,	griffier.
------------------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET